

Arnes acull el rodatge de «El Bosc»

► Novament, les nostres terres són un escenari extraordinari per al cinema

ART

REDACCIÓ

Quan, el 2002 Albert Sánchez Piñol va escriure "La pell freda" (Ed. La Campana), ningú podia ni tan sols imaginar que una novel·la de gènere fantàstic es pogués convertir en l'èxit més aclaparador de la literatura catalana de tots els temps (traduïda a 37 llengües). Però va ser en la seva primera obra de ficció publicada ("Les edats d'or", ed. La Campana, 2001), on es va gestar l'origen de la pel·lícula que aquests dies s'està rodant a Arnes, "El Bosc".

El rodatge s'ha desenvolupat durant sis setmanes. Cinc setmanes a la masia de Can Vinyals, a prop de Vila-Rodona, a Tarragona per rodar els interiors de la masia i el bosquet, i una setmana al poble d'Arnes, a la Terra Alta, per rodar el poble i els exteriors naturals. Així, durant tota la setmana l'equip tècnic i artístic ha conviscut amb els veïns i veïnes del municipi on, fins i tot, uns quants intervinclaran en el rodatge. "El Bosc" és una història en la qual s'endevinen ja tots els elements que configu-

rarien després l'univers de Piñol. D'una banda trobem un dels seus temes més recurrents: la lluita del natural (el caos i el fantàstic) contra l'humà (la civilització i el racional). D'altra, la por ancestral al monstre (el desconegut i el que és diferent), en la contemplació de l'horror ens veiem tots reflectits. "El Bosc" transcorre en un paisatge dur i molt peculiar, el Matarranya, molt ben conegut per l'autor ja que és la terra dels seus avantpassats, on va passar els estius de la seva infància i a la que sol retirar-se a escriure. Aquesta petita regió de roques sinuoses i estranyes, oliveres retorçades i feristesles sotjedores, està situada a la franja de Terol que limita amb Tarragona. Una de les seves grans peculiaritats és l'idioma, un català antic amb influències aragoneses i valencianes que atorga a la nostra història un tret de personalitat molt especial. Tant aquesta llengua com el paisatge ajuden a construir el microunivers propi en què es mouen els personatges.

Els personatges del bosc

lluiten per sobreviure en aquest peculiar univers en el que cal el fantàstic, no només com una via ima-

literal via d'escapament per salvar la pròpia vida. El guió fa servir la guerra civil com a detonant d'uns conflictes humans molt més antics i arrelats, que durant l'aventura desencadenen en cruels venjances i ajustaments de comptes, una cosa que es va repetir en molts pobles d'Espanya en aquest període i que

encara roman en el subconscient col·lectiu a través d'històries familiars i mites rurals. Aquesta ambientació rural és un dels elements que més ens atreuen de la història. La fusió del costumisme rural amb l'element fantàstic (una cosa que hem batejat mig en broma com "agrofantàstic") no

és una cosa molt freqüent en el nostre cinema i estem segurs que atraurà a l'espectador. La lluita contra els elements pel fruit de la terra, la proximitat del bosc, la nit i els seus misteriosos pobladors, són una cosa que en la majoria dels casos només es separa de nosaltres per un parell de generacions.

Oscar Aibar, dirigeix l'adaptació de El Bosc, basada en el conte d'Albert Sánchez Piñol

estimen, s'il·lusionen, ginària d'evasió a una pateixen, però sobretot crua realitat sinó com una